

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce **JUDr. A. K.,** proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem v Praze, Nad Štolou 3, v řízení proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 10. 2002, č. j. OSZ-2-46/OM-VI-2002,

takto:

I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 24. 10. 2002, č. j. OSZ-2-46/OM-VI-2002, **se zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** nahradit žalobci náklady řízení ve výši 1000,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobou podanou v zákonné lhůtě u Vrchního soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 10. 2002, č. j. OSZ-2-46/OM-VI-2002, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 4. 9. 2002, č. j. OSZ-51616-15/VD-Pi-2002, kterým bylo určeno, že žalobci zanikne dnem 30. 10. 2002 nárok na příspěvek za službu ve výši 9 893,- Kč. V odůvodnění žalovaný uvedl, že podle ustanovení § 116 odst. 4 zákona č. 186/1992 Sb. ve znění pozdějších předpisů nenáleží příspěvek za službu ode dne vzniku nároku na starobní důchod. Vznik nároku na důchod je upraven v ustanovení § 54 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů. Nejde o vznik nároku na výplatu důchodu ve smyslu odst. 2 citovaného ustanovení. V případě žalobce od 31. 10. 2002 nedojde k souběhu nároku na starobní důchod a na příspěvek za službu, protože nárok na starobní důchod podle ustanovení § 74 a § 29 citovaného zákona uvedeným dnem vznikne a nárok na příspěvek za službu dnem 30. 10. 2002 zanikne. V důsledku toho nemůže dojít k souběhu. Dále žalovaný konstatoval,

že ustanovení § 116 odst. 4 zákona č. 186/1992 Sb. ve znění pozdějších předpisů upravuje zánik nároku na příspěvek za službu, zatímco ustanovení § 118 odst. 2 citovaného zákona upravuje právo volby výplaty příspěvku za službu při souběhu nároku na příspěvek za službu a na důchod a neupravuje uplatnění nároku na starobní důchod. Správní orgán I. stupně podle názoru žalovaného v dosavadním řízení správně aplikoval obecně závazné právní předpisy a napadené rozhodnutí je s těmito předpisy v souladu.

Žalobce v podané žalobě uvedl, že správní orgány sice řádně zjistily skutkový stav, ale po právní stránce posoudily věc nesprávně. Žalovanému v této souvislosti žalobce vytkl, že se srozumitelným způsobem nevypořádal s právní argumentací obsaženou v jeho odvolání. Žalovaný spojuje zánik nároku na příspěvek za službu s pouhým splněním podmínek nároku na starobní důchod podle § 54 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů, ale takový výklad je v rozporu s § 118 odst. 2 zákona č. 186/1992 Sb. ve znění pozdějších předpisů. Žalobce předeslal, že samo splnění podmínek nároku na starobní důchod není spojeno s dalšími důsledky, protože teprve po uplatnění žádosti o tuto dávku podle § 54 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů při splnění podmínek nároku na dávku a její výplatu se může stát pojištěnec jejím poživatelem. Tomuto odpovídá i právní úprava obsažená v § 118 odst. 2 zákona č. 186/1992 Sb. ve znění pozdějších předpisů, která umožňuje, aby si poživatel příspěvku za službu volil mezi dalším pobíráním příspěvku a uplatněním nároku na důchod. Svou volbu vyjádřil žalobce již podáním ze dne 9. 9. 2002. Výklad podaný správními orgány by vedl k eliminaci citovaného ustanovení, neboť splnění věkové podmínky pro vznik nároku na důchod je právní událostí, kterou nelze vůlí ovlivnit, a volbu by tak nebylo možno provést. K nepříliš srozumitelnému odůvodnění napadeného rozhodnutí žalobce ještě podotkl, že jeho argumentace neobsahovala tvrzení o souběhu nároku na výplatu příspěvku za službu a výplatu starobního důchodu, ale naopak tvrzení, že ke vzniku nároku na výplatu starobního důchodu, za situace, kdy nárok na tento důchod neuplatní, nemůže vůbec dojít. Vzhledem k tomu, že § 118 odst. 2 zákona č. 186/1992 Sb. ve znění pozdějších předpisů výslovně uvádí, že při souběhu nároku na příspěvek a na starobní důchod náleží oprávněnému podle jeho volby buď příspěvek nebo důchod, není zřejmé, na jaké případy by se podle žalovaného toto ustanovení vztahovalo.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že obě správní rozhodnutí byla vydána v souladu se zákonem. Znovu odkázal na znění § 116 odst. 4 zákona č. 118/1992 Sb. ve znění pozdějších předpisů s tím, že § 118 odst. 2 citovaného zákona se zániku nároku, o který v daném případě jde, netýká.

V něm je upraven postup pro případ, že by došlo k souběhu obou zmíněných dávek, což se v daném případě nestalo. Žalobcův výklad citovaného zákona označil žalovaný za mylný a neodůvodněný a navrhl zamítnutí žaloby.

Vzhledem k tomu, že Vrchní soud v Praze, který byl věcně a místně příslušný k projednání a rozhodnutí ve věci, tak do 31. 12. 2002 neučinil, byla věc tímto soudem postoupena Nejvyššímu správnímu soudu s poukazem na ustanovení § 132 zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní (dále jen "s. ř. s."), podle něhož nestanoví-li zákon jinak, věci správního soudnictví, v nichž nebylo rozhodnuto do dne účinnosti tohoto zákona (tj. 1. 1. 2003) a v nichž byla dána věcná příslušnost k řízení vrchním soudům nebo Nejvyššímu soudu, převezme a dokončí Nejvyšší správní soud.

Podle ustanovení § 130 odst. 1 s. ř. s. postupuje Nejvyšší správní soud v tomto řízení podle ustanovení části třetí hlavy druhé dílu prvního s. ř. s. Účinky procesních úkonů v těchto řízeních učiněných zůstávají zachovány a posoudí se přiměřeně podle ustanovení tohoto zákona.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalované včetně správního řízení, které jeho vydání předcházelo a dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné.

Při rozhodování vycházel v souladu s ustanovením § 75 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší právní soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a podle odst. 2 citovaného ustanovení přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

Podle § 116 odst. 4 zákona č. 186/1992 Sb. ve znění pozdějších předpisů nenáleží příspěvek ode dne vzniku nároku na starobní důchod.

Podle § 118 odst. 2 citovaného zákona při souběhu nároku na příspěvek a na starobní, plný invalidní nebo částečný invalidní důchod náleží oprávněnému podle jeho volby buď příspěvek nebo důchod.

Pokud žalobce vytýkal žalovanému, že se nesrozumitelně vypořádal s jeho právní argumentací ve vztahu k aplikaci ustanovení § 118 odst. 2 citovaného zákona a že jeho právní posouzení v podstatě aplikaci tohoto ustanovení na souběh příspěvku a starobního důchodu eliminuje, považuje Nejvyšší správní soud tento žalobní bod za důvodný. Je nutno konstatovat, že žalovaný se nevypořádal s otázkou vztahu ustanovení § 116 odst. 4 a § 118 odst. 2 citovaného zákona, jejichž znění nasvědčuje vzájemnému rozporu, a zcela akceptoval ustanovení § 116 odst. 4 citovaného zákona. Za nepřesvědčivé je nutno označit tvrzení žalovaného, že žalobci dne 30.10.2002 zanikl nárok na příspěvek za službu, což vylučuje souběh, který by mohl nastat až 31.10.2002, aniž by uvedl, na základě jakého ustanovení právního předpisu k tomuto závěru dospěl a navíc přitom zcela ignoroval skutečnost, že žalobce přípisem ze dne 9.9.2002 sdělil žalovanému, že neuplatněním nároku na starobní důchod nedojde k naplnění § 116 odst. 4 citovaného zákona a že si zvolil i nadále příspěvek za službu.

Z důvodů výše uvedených Nejvyšší správní soud dle ustanovení § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení, protože je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, a podle odstavce 4 citovaného ustanovení vyslovil, že věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení. V souladu s ustanovením § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. rozhodl Nejvyšší správní soud ve věci bez nařízení jednání.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce měl ve věci úspěch a s tímto řízením mu vznikly náklady zaplacením soudního poplatku v částce 1000,- Kč.

Poučení : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** přípustné opravné prostředky**.**

V Brně dne 17. září 2003

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu